

עורך הכתוב: דוב איתן הכתב הראשי: אהרון דולב

השכונות המצויות לאינפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "א ה ל") ת.ד. 136, טל. (זמני) 66785 מעל למברקים: "עולם-פרס" משרד המערכת בירושלים רחוב דוד המלך (ניוליאון) מ.ל. מ.ש.ר.ד. הפ.ס.ע.ד. משרד המערכת בחיפה: רחוב החלוץ 45, חדר 11, טלפון 4601 (4-6 אחת"צ)

עורך התבנית: דוש הצלם הראשי: סאול גולדמן

עורכי מדורים: מיכאל אלמו, יהואל בשן, ניצה נבי, איתמר עילם.

משתתפים קבועים: סרנצה גרובנר, רפאל חיים, אופקר מאזר, סיליס טיארי, יצחק לבני, צבי שש.

ראש-משרד, ירושלים: ראש-משרד, חיפה: נתן ריבון

סופרי-חוק: מושטי נייקובס, נביראל דגון, שמואל מירון.

המו"ל: העולם הזה בע"מ, רמז ישראל, תל-אביב

מכתבים

מיצע חברה

הופעתו מאד לקרוא במדור לקוראים (העולם הזה 763) את מכתבו של הקורא פרץ... סביר אני רבים (כמוני) הבחלים במפלגות ומאזנים בה ומסיבה זו זנחו את תנועתם, עצם העובדה שלא פנו להקרות הסלוגנות אלא חיפשו פתרון מעשי יותר תעיר על רצונם החוק ועל יושרם.

אורי טיגר, חיפה כל הנוער המאורגן בתנועות של ארץ-ישראל העובדת הנו נוער מהוגר; ישנם נערים בלתי רצויים לתנועות אלה ככלל עברות על חוקי התנ"ך עה (כנון שור, אונס, עישון, שתיית אלכוהול) אשר אין להם כל לעשות. סוג זה מסתובב כרותי כות העיר ואפשר למצוא ממנו הרבה.

משה ש, תל-אביב... לא כל בני הנוער מקומם בשורות נוער ה' והכ'... לא כל בני הנוער עיתונאים וכספים בידיהם וראשם ריק מכל ומלא רק דברי הבל ורעות רות.

יעקב שחורי, חיפה... אותן פרץ עשה בחכמה על שלא מסר את... מכתבו למערכת העיתון ולירידת קוראיו... אלדד איצקין, ירושלים

היינו רוצות לענות לחבר "היקר" פרץ (שהוא כנראה כן משהו סרוב ל'88): אנו שאיננו פרו צות, ולא אנשים, ואילו לא סולקנו פעם מתנועת נוער, בכל זאת רוצות להצטרף להכרה הזאת ואין לנו כל חשק להיות כבשר תחתיהם.

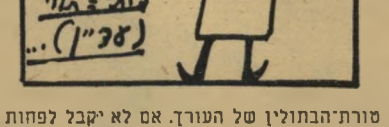
אילנה יהודית, בת-גלים מיצעד בנשי... פלחו נא על ההערה, אך אם כבר מפרסמים תמונה לפחות שהחברת מתחתיה היתה אמיתית וזאת כנוגע לתמונתו של בנו רוטנברג עם שני הכלבים (העולם הזה 763). כתוב: כיום העצמאות.

אך? כיום העצמאות הלכו השוטרים עם תלבושת קיץ, וחתולוכה עברה מבלי-תודעה למגרבי! בתמונה נראה בכירוב כי השוטרים במדי חורף וכן רוב הקהל לבוש מעילים ואפדורים.

סגן/מ נחמיה פישל, צה"ל החונש הבלשי של הגטן פישל אינו די מפותח. בתמונה מופיע שם הסטס "בשליחות דיפולמטי" שהוצג במוגרבי בחודש אפריל 1952. באותו חודש לא היתה שום תהלוכה דומה, מלבד תהלוכת העצמאות.

דוש ובמקום אחרי שרוש תפס את מקומו של העורך בעמוד 2 (העולם הזה 764) וחתם על ההנחה "קורא ה' יקר", שמא יתנגם העורך ברוש ויצייר את הקא"ר ריקטורית?

אסתר דנסקי, תל-אביב לפי בקשת הקוראת דנסקי, הנה קאריקי

סורת-הבחולין של העורך. אם לא יקבל לפחות אלף מכתבי עדות, ירפה ממלאכה זו.

לא דרוש רב היתה לי הנאה רבה מהרפורטז'ה על נישואי בניו ומיכאל (העולם הזה 763). אבל דבר אחד תכינו: התלמוד הוא מדע מסוכן מאד. מי שאינו בקי במדע עלול להתפס לשינוא נבות ואילו מי שבקי יתר על המידה יכול בנקל לסלק את האמת... אתם מגלים כי הרב הדסאי הודה כי לא שאל (את בניו ומיכאל) שום שאלות על עברם וזהו באמת תנ"תי מספיקות ואני רוצה שאנשי העולם הזה יתפסו עמדה כזו או זו, מפני שרבות קוראים מתחככים על מאמריו.

יוסף קורבמן, תל-אביב העולם הזה אינו תופס עמדות — הוא מסביר אותן.

למזמן פענתי שבמדינה זו היו צריכים להקים משרד נישואים אורחים כדוגמת כל הארצות המת- אילו היה מוסד כזה בארץ לא היה צריך מיכאל לבנו חון תועפות לעורכי-ידיו ומשפטים אבינו לא היתה צריכה ליפול למשכב... אבל כנראה שהרבות שמה לא למטה דבר אחד — למרד לתושבי ישראל את החיים... העניין כבר הגיע לממדים של שערווייה — פשוט אי-אפשר לשאת את המצב.

קסון מאיר, צה"ל

יש רגעים ועתונאי הגון נאלץ להתביישבריו. תוך כדי עניינים מסר הלה את שמות במקצועו. השבוע היה לי רגע כזה.

מי שראה מימיו תנים עטים על גופתו של מת לא יכול היה לקרוא ללא חלחלה את המא- מרים שהופיעו בעתונים מסוימים על פרשת הפצצה בבית שר התחבורה (ראה במדינה). סכין גבבו של אדם כבול, בעיטה באדם פצוע, היו מעשירי-רחמים בהשואה לערימת מארמים אלה נגד עציר חסרי-ישע המתמין למשפטו — משפט על סמך סעיף המאפשר עונש מקסי- מלי של מאסר עולם.

איש מאתנו לא יבוא להצדיק את המעשה שבוצע. הוא היה ילדתי, שטותי ומוזיק. אסור היה לעשותו. אולם שום משפט לא היה, שום פסק דין לא הרשיע, אם הפאו עמוס קינן וחבריו את חוק המדינה, יבוא חוק המדינה וישפט — משפט של צדק, משפט של יושר ושל רחמים.

אולם שום משפט של צדק לא ייתכן כשי- נעשה נסיון מאורגן ליצור היסטריה צבורית ולחץ צבורי על השופט עוד בטרם החלה החקירה. לשלשן המשפט נקרא הדבר בזיון בית-משפט. פרקליט המדינה מצוה לתבוע את העצירים לדין, הציבור מצפה שימלא חובתו זו.

במדורו דרך עמוס על יבלות רבות, ביניהן גם על היבלה הפרטית שלי. אולם מעשה מתועב שכותב לעשות חשבון כזה במצב כזה. יפגע בזו הציבור במלוא חמתו בכל הרואה את השעה כשרה לכן.

אנו, חבריו של עמוס בימים עברו, יודעים לא לקיימו. איש מאתנו אינו חופשי מאת. אולם שכותב לא נשכח כי עמוס מילא את חובתו בשדה הקרב, שנמנה עם אלה אשר לולא היו הם לא היו אותם הארונים הנכבדים כותבים את דבריהם הגאים בעיתוניהם. כי אז לא האדונים ולא העיתונאים היו קיימים. אנו רוצים בשלטון החוק. אין אנו רוצים בשלטון ההסתה והדמגוגיה.

מאז תום מלחמת העצמאות אני משתמש, ככל האפשר, במלחמתן באזכרות. גם באז- כרות לחברי הטובים ביותר. הסיבה היא שיש בפי ההורים השכולים שאלות רבות מדי ש- איני יודע, ואיני מעז, להשיב עליהן.

לפני שבועיים עמדי על קברם של 11 הבהורים שנפלו בהתקפה של לחאי על בתי- המלאכה של הרכבת (העולם הזה 764). שוב שמעתי את זעקת האמהות השכולות, את האבל האילם של האבות. והפעם היה זה מחזה נוגה הרבה יותר מן הרגיל. כי מש- פחות אלה נשכחו לחלוטין. המדינה התכחשה להן רשמית, בדם קר.

היה הבדל עצום בין רוחם של בתורים אלה, ששרידיהם שכבו למרגלותינו בקבר המכוסה ירק, ובין האנשים העומדים כיום בראש המדינה. איני מתכוון להבדיל הפוליטי. אני מתכוון להבדיל האופי. הבהורים שכבו בק- בר לא היו בעלי מוח מחשבוני. הם נידבו את עצמם, בקלות, גם כשהמדובר היה בדם חם. ראשי המדינה, מחוקקי חוקיה, הם אנשי מפ- לות בעלי חשבון. הם חסכוניים. לא אפילו בכסף הקר, והם אומרים — לא אנו שלחנו בתורים אלה לפעולה, ולא אנו נשלם את התגמול להוריהם.

מי שלח, ובשם מי יצא, אברהם יהודאי? הכרתי את אברהם לפני תריסר שנה. כשי- היה עוד נער, שהצטרף זה עתה למחתרת. כשפרץ הפילוג הגדול, הצטרף למחנהו של יאשר. הוא היה תימני בעל עיניים שחורות וחיוניות עזה.

באחד הימים "אסרה" ההגנה את אחד מח- מי שלח, ובשם מי יצא, אברהם יהודאי? הכרתי את אברהם לפני תריסר שנה. כשי- היה עוד נער, שהצטרף זה עתה למחתרת. כשפרץ הפילוג הגדול, הצטרף למחנהו של יאשר. הוא היה תימני בעל עיניים שחורות וחיוניות עזה.

באחד הימים "אסרה" ההגנה את אחד מח- מי שלח, ובשם מי יצא, אברהם יהודאי? הכרתי את אברהם לפני תריסר שנה. כשי- היה עוד נער, שהצטרף זה עתה למחתרת. כשפרץ הפילוג הגדול, הצטרף למחנהו של יאשר. הוא היה תימני בעל עיניים שחורות וחיוניות עזה.

באחד הימים "אסרה" ההגנה את אחד מח- מי שלח, ובשם מי יצא, אברהם יהודאי? הכרתי את אברהם לפני תריסר שנה. כשי- היה עוד נער, שהצטרף זה עתה למחתרת. כשפרץ הפילוג הגדול, הצטרף למחנהו של יאשר. הוא היה תימני בעל עיניים שחורות וחיוניות עזה.

באחד הימים "אסרה" ההגנה את אחד מח- מי שלח, ובשם מי יצא, אברהם יהודאי? הכרתי את אברהם לפני תריסר שנה. כשי- היה עוד נער, שהצטרף זה עתה למחתרת. כשפרץ הפילוג הגדול, הצטרף למחנהו של יאשר. הוא היה תימני בעל עיניים שחורות וחיוניות עזה.

באחד הימים "אסרה" ההגנה את אחד מח- מי שלח, ובשם מי יצא, אברהם יהודאי? הכרתי את אברהם לפני תריסר שנה. כשי- היה עוד נער, שהצטרף זה עתה למחתרת. כשפרץ הפילוג הגדול, הצטרף למחנהו של יאשר. הוא היה תימני בעל עיניים שחורות וחיוניות עזה.

באחד הימים "אסרה" ההגנה את אחד מח- מי שלח, ובשם מי יצא, אברהם יהודאי? הכרתי את אברהם לפני תריסר שנה. כשי- היה עוד נער, שהצטרף זה עתה למחתרת. כשפרץ הפילוג הגדול, הצטרף למחנהו של יאשר. הוא היה תימני בעל עיניים שחורות וחיוניות עזה.

באז עיני

המכא והנכרים זקן אחד ישב בחצר על גבי אבן וקרא לנכדיו, ששוטטו ב' חצר, לגשת אליו. הנכדים לא שמו לב לסבס, המשיכו ב' משחקיהם. אחד רגע של רוגז השמיע הזקן: "הם, צודקים, גם אני אי- נני רוצה ללכת אל יסבני".

הקוראת ש. ברי... זוכה בפרס של 1 ל"י (בלי סכא).

קריאתי שלוחה לכל הזוגות הצעירים שמאסו ב' כפיית דתית, לכו בהמוניכם והתחתנו כלי סכס רכנו ונצלו את ההזדמנות, כי מהר תחוקק הכנסת הקואליציונית חוק שיגן על מנופולין הרבנות לפרוש חופה.

קום התחתנה עם... הקוראת חוה ק. (העולם הזה 764) כתבה שכל מה שרוש עתה לבחורה כדי להינשא זה מיטה ושיש עדים. זה לא נכון — דרושים גם בירת ורהיטים.

שלא לדבר על חתן פרטים בקיורז קראתי את הרפורטז'ה "אתה והקולנוע" (העולם הזה 763) בהתענינות רבה. ככל זאת יש לי העיקר לכס שאני עובד בקולנוע זה כשנה וחצי ואף פעם לא ראיתי שיקצרו בעלי הקולנוע את הסרט היות וארך יותר משעתיים. שמעתי אמנם כי עור שים זאת בתל-אביב — אבל סיה כפריות לא. דוד וינגן, קרית סבניה, חיפה

אין רשימתכם על הקולנוע הגלמא את שלושת העמודים אשר הוקצו לה ואינה מוללת כל הירושים למבקר בבתי-הקולנוע (לפחות אחת לשבוע).

המחיר והחוב הרשימה על אורכת חללי פעולת לחיי נגד בתי המלאכה (העולם הזה 764) באה בזמן הנכון — כי שכתבו כבר שייפסקו היינו מוכנים לעשות, ואף עשינו, מבלי לחפש קורבנות.

ישעיהו (בועז) מושיבו, תל-אביב... טוב שיש עוד מי שיזכיר לנו את המחיר והחוב.

דניאל שמואלביץ, נתניה... הייתם יותר מדי אובייקטיביים. אמנם מצב משפחות חללי ההגנה רומה לזה של משפחות חללי המחתרות בעיני החוק — כלומר שכלולם אין כל זכויות — אך למעשה קיים חוק אולם הרואנ לאני שי ההגנה.

יצחק כהן, ירושלים איני רוצה להכנס לענייני השלומים ותגמולים. אבל האם לא יכול מנהל בתי-המלאכה או נציג עיריית חיפה לערוך קבלת פנים צנועה לניצולי הפעולה שביקרו בבתי-המלאכה? האם גם זה דרוש דיבויים וחוקים?

ירוחם אפשטיין, חיפה לא, זה דרוש דבר הרבה יותר יקר — כיבוד הקרבת הזולת.

תשבץ רבתי תשבץ רבתי, תשבץ ענק, תשבץ מצויר, תשבץ פסוקים, תשבץ ניאורטי, תשבץ תנ"כי, תשבץ ועתה גם ערבך... כל הכבוד למדור התשבצים. חיים קופליק, תל-אביב

וכל שאר הבעים. רותי בצלחת! למה אתם מטיסים רותי כמלאך בהלל ה' אורי — למה לא בדרך יותר מציאותית, למשל במטוס העתיד או בכל הסחות בצלחת מעופפת? וכי שמעתם פעם על כוכב מרובע?

דניאל הרטמן, חיפה לא, אזלי אתה? הצמות והשפתון אינני יודעת אם בחירת מלכת יופי היא (ותוצאה של), אידיאלים הוליוודיים, כדבריו של הקורא ד. ניומן במארה-שבע. על כל פנים אינני מסכימה עמו שמלכת היום שלנו צריכה להיות הבחורה בעלת הצמות בצירוף נירח בננו. היא יכולה להיות, לכל היותר, מלכת האידיאלים שלנו.

נחמה בית-הלחמי, בני-ברק ואולי גם ציגנת הנוער העברי בעיני ה' עולט? ...זוהי התגוננות בין שני מושגים, שתי תפיסות עולם. אנו באמת זקוקים לרמות המגלמת את ה' חלוציות וכל חיפה בה — אך למי זה מוקיע אם היתה גם בחורה בעלת שפתיים צבעות השותה קפה בקפה פיליץ?

יצחק שמיר, רחובות לזה המשלם עבור הקפה.